

ទីក្រុងរួមបង្កកើតចក្ខុវិស័យ — លេខដប់មួយ

ការយល់ដឹងអំពីការអនុវត្តតួបីជាន់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយ៖ ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

និងដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់សាសនាអាដវ្យាទិស្តឡាវឌីស

Jeff Pippenger

2024-08-30

ដូចជាថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ បានបញ្ចូលកំណត់ត្រាបង្កើន Miller

បានទទួលយក បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ នោះ៖

អ្នកដដែលមានចិត្តសម័គ្រយើង ក៏បានយើងថា គោលការណ៍ទំនាយដដែល Future for America បានទទួលយក គឺជាវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ពីរពិតនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ

ដូចដែលបានបង្ហាញទុកក្នុងអសោយ ជំពូក ២៨។

ការអនុវត្តច្បាប់កំណត់ទីតាំងលើខ្ពស់កំណត់ទីតាំង

ដូចដែលបានបង្ហាញទុកក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្របុរាណសិល្បៈ បានបង្កើតឱ្យយើងថា ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ គឺជាការកើតឡើងសន្ទនាថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០។

ពួកគេបានយើងថា ដូចដែលទេវតាមានអំណាចក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ បានចុះមកនៅឆ្នាំ 1840 ទ្រង់ក៏បានជានិមិត្តរូបនៃការចុះមករបស់ទ្រង់នៅឆ្នាំ 2001 ដដែរ។

ទេវតាទាំងពីរបានចុះមក ខណៈដែលទំនាយមួយស្តីអំពីសាសនាសុលាមគ្គីបានសម្រេច។

បន្ទាប់មក ចលនានោះបានរីកចម្រើនឡើង

ខណៈដែលបុរសនិងស្ត្រីបានឆ្លើយតបចំពោះបុរសវិទ្យាសាស្ត្រនោះ។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់អាដវ្យាទិស្តថ្ងៃបុរាណប្រែប្រួលឡើង

គួរឲ្យមានលទ្ធភាពនៃពេលវេលាបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយឥឡូវនេះ៖

ពួកជំនុំនោះបានចូលទៅក្នុងដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់ខ្លួន ខណៈដែលព្រះ

អម្បាលបានចាប់ផ្តើមជួបនឹងចលនារបស់ទេវតាទីបីឱ្យជួបជាមួយអ្នកនាំពាក្យរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

ច្បាប់សំខាន់បំផុតមួយក្នុងចំណោមច្បាប់ទាំងឡាយដែលបានផ្តល់សម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយ គឺការអនុវត្តតួបីជាន់។ ជាពិសេសនៅពេលនោះ៖

ការអនុវត្តតួបីជាន់នៃទេវតាទាំងបី បានគាំទ្រយ៉ាងច្បាស់ដល់វិវត្តន៍ការណ៍ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ នៅពេលសេចក្តីពិតនោះគួរឲ្យមានសិរីល្អអង្គុយដោយស្មោះត្រង់

អស់អ្នកដដែលនៅពេលនោះកំពុងគួរឲ្យមានដឹកនាំទៅកាន់ “ផ្សារចាស់ៗ” របស់យើង

ដោយចិត្តដដែលស្រវឹងរកស៊ីកុដីពិត

បានយល់យើងកាន់តែច្បាស់អំពីការបំពេញតាមព្រះពុទ្ធករណ៍នោះ ព្រមទាំងសុពលភាពនៃច្បាប់នៃការបកស្រាយព្រះពុទ្ធករណ៍ដែលបានទទួលយកដោយចលនារបស់ទេវតាទីបី។

បានយើងថា ការយល់ដឹងគឺមិនគួររាប់អ្នកស្រាវជ្រាវអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃទេវតាទីមួយក្នុង

វិវរណៈ ជំពូក ៩ តំណាងឱ្យសាសនាសុលាមគ្គី។ បានយើងថា មហាម៉ាត់

ជាព្រះមហាក្សត្រនៃក្រុងយើង គឺជាស្តេចនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ។ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ៖

សាសនាសុលាមគ្គីនឹងវាយប្រហារចក្រភពរួម

ហើយបង្កើនសង្គមរបស់ពួកគេឲ្យមានកំណត់យ៉ាងជាក់លាក់ថា

ជាការវាយប្រហារយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងមិនមានរំពឹងទុកជាមុន។ ក្នុងន័យនោះ គេបានយល់ថា

របៀបសង្កត់រាមរបស់សាសនាសុលាមដូចជា
បានផ្តល់ឫសដើមផ្លូវកែតម្រូវគុតិសាស្ត្រនៃពាក្យ “assassin”។ ក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រនោះ
សាសនាសុលាមនឹងផ្តល់ឱ្យកងទ័ពរបស់យើងគ្រប់គ្នា ហើយរយៈពេលនោះបានបញ្ចប់នូវ
ក្រោមបន្ទាត់នៃព្រះយាករណ៍ពលរដ្ឋលោមួយរយហាសិបឆ្នាំ។
នូវពេលវេលាព្រះយាករណ៍ពលរដ្ឋនោះបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 27 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 1449
ព្រះយាករណ៍ពលរដ្ឋ និងបុរាណគុតិសាស្ត្រនៃវេទនាទីពីរបានចាប់ផ្តើម។

វាបានចាប់ផ្តើមពាក្យទំនាយអំពីពលរដ្ឋលោមយុទ្ធភ័យ
ដែលមានរយៈពេលបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំថ្ងៃ ដែលបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 11
ខែសីហា ឆ្នាំ 1840។ ក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រនោះ
អ្នកគ្រប់គ្រងដែលតំណាងឱ្យកិច្ចការព្រះយាករណ៍របស់សាសនាអ៊ីស្លាម គឺ Ottoman
ដែលត្រូវបានបង្កើតជាមុនដោយ Mohammed នៅក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រនៃវេទនាទីមួយ។
ជំពូកទីប្រាំបួននិយាយថា ក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រនៃវេទនាទីពីរ
សាសនាអ៊ីស្លាមនឹងសម្រាប់កងទ័ពរបស់យើង។ ពួកគេនៅតែរក្សាប្រែប្រួលនៃសង្គម
ដោយរាយការណ៍យ៉ាងគ្រប់គ្រង និងមិនបានរំពឹងទុក ប៉ុន្តែនៅក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រនោះ
មុននៃកំណើននៃប្រទេសបង្កើត និងប្រើប្រាស់ជាលើកដំបូង
ដូចនេះវេទនាទីពីរបានតំណាងឱ្យរបៀបនៃសង្គមមួយ
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយការរាយការណ៍គ្រប់គ្រងរបស់យាករណ៍
ឬក្រុមទាំងគ្រឿងផ្សេងៗផងដែរ។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ វេទនាទីបីនៃសាសនាអ៊ីស្លាមបានរាយការណ៍គ្រប់គ្រង
ដោយគ្រឿងផ្សេងៗ លើកទី១២ខាងវិញ្ញាណរបស់យើង។ ព្រឹត្តិការណ៍នោះបានសម្គាល់ការចាប់
ផ្តើមនៃខុសបែបនាគ្នាជាច្រើននៃសេចក្តីពិតតាមទំនាយ
ប៉ុន្តែវាបានត្រូវបង្កើតឡើងយ៉ាងច្បាស់លាស់លើសាក្សីពីរមុន គឺវេទនាទីមួយ
និងវេទនាទីពីរ។ ព្រឹត្តិការណ៍នោះបានបង្កើតយ៉ាងច្បាស់ថា
ដូចជាការផ្តល់អំណាចនៅក្នុងបុរាណគុតិសាស្ត្រមីឡិយ៉ា ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ ពេលដែលទំនាយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមនៃវេទនាទីពីរត្រូវបានសម្រេច
ហើយទេវតាវិវរណៈ ១០ បានចុះមក
នោះនូវពេលដែលទំនាយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមនៃវេទនាទីបីបានមកដល់
វាបានសម្គាល់ការចុះមកនៃវេទនាវិវរណៈ ១៨ នៅថ្ងៃនៃនោះ។

«ឥឡូវនេះ មានពាក្យមកថា ខ្ញុំបានប្រកាសថា
ទីក្រុងញូវយ៉កនឹងត្រូវបានបោះបង្គោលបំផ្លាញដោយរលកយុស្ស? រឿងនេះ
ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា
ខណៈដែលខ្ញុំមើលឃើញអាការៈរំលោភសង្គមឡើងនូវទីនោះ ជាន់លើជាន់ថែមទៀត
ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យរន្ធត់យ៉ាងណាដែលនឹងកើតឡើង
នូវពេលព្រះអម្ចាស់ក្រៅក្បាលឡើង ដើម្បីបញ្ចូលជនដ៏យ៉ាងខ្ពស់! ពេលនោះ
ពាក្យនៃក្នុងវិវរណៈ 18:1-3 នឹងបានសម្រេចពេញ។”
ជំពូកទីដប់ប្រាំបីទាំងមូលនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
គឺជាសេចក្តីព្រមានអំពីអ្វីដែលកំពុងមកលើផែនដី។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំគ្មានពន្លឺជាក់លាក់ណាមួយទាក់ទងនឹងអ្វីដែលនឹងមកលើទីក្រុងញូវយ៉កទេ
លើកលែងតែខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃមួយ អាការៈរំលោភនៃទីនោះនឹងត្រូវបានទម្លាក់ចុះ
ដោយសារការបង្កើន និងការបំបាក់បំបែកនៃព្រះចន្ទស្រព័ន្ធរបស់ព្រះ។
តាមរយៈពន្លឺដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា

សេចក្តីបំផុសឲ្យមាននូវកូនៗលោកិយ។ ពាក្យមួយពីព្រះអម្ពចាស់
ការប៉ះតម្លៃកងនៃព្រះចេតនាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ខ្លួន
ហើយរចនាសម្ព័ន្ធជ័យហិមាទាំងនេះនឹងដួលរលំ។ ទិដ្ឋភាពនានានឹងកើតឡើង
ដល់សេចក្តីគួរឱ្យខុសច្បាប់របស់វា យើងមិនអាចសូមហោសឡើយ»។ Review and Herald,
July 5, 1906.

ចលនារបស់ Future for America នេះ គួរឲ្យមានអនុកថាទាំងឡាយដល់សុខចិត្តមើលឃើញ
សង្កេតឃើញថា ជាសរុបគ្នានឹងចលនា Millerite។ សាសនាអិស្តាមនៃវេទនាទីបី
បានក្លាយជាគាត់ខ្លាំងមួយនៃសារនេះ ចាប់តាំងពីចំណុចនោះតទៅ។
ការបំផុសគំនិតបានបង្កើនយ៉ាងច្បាស់ថា នៅពេលនេះវាបានវិវឌ្ឍន៍ ចុះមក
នោះភ្លេចចង់ក្រោយនឹងមកដល់។

«ភ្លេចចង់ក្រោយ នឹងផ្តល់កម្រិតបុរាណសក្តារបស់ព្រះ។ ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយ
អំពីស្ថានសួគ៌ នឹងចុះមក ហើយផ្តល់នូវទាំងមូល
នឹងគួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយសិរីល្អអររបស់គាត់»។ Review and Herald, April 21, 1891.

នៅពេលដែលសិដ្ឋានក្រុលសម្ព័ន្ធជ័យដ៏មានចាប់ផ្តើមបើកបង្ហាញការយល់ដឹងដ៏ទូលំ
ទូលាយអំពីភ្លេចចង់ក្រោយ
ទ្រង់បានដឹកនាំបុរាណសក្តារបស់ខ្លួនទៅកាន់ព្រះគម្ពីរយូអែល
ដល់ជាចំណុចយោងសំខាន់មួយអំពីភ្លេចចង់ក្រោយ។ នៅពេលនោះ
បុរសខ្មែរកូនចំណាច់មុនក្នុងស្ថានបច្ចុប្បន្នបានចាប់ផ្តើមថ្ងៃ ១១ ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ ២០០១ បានសន្មតដូច្នេះថា សក្តារល្អិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរយូអែល
ដែលបំផុសឲ្យទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះ
ដោយនាំគ្នាទៅដល់ការភ្ញាក់ឡើងនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាគុរ
តំណាងឲ្យសាសនាអិស្តាម។ ពួកគេមិនអាច ឬមិនព្រមឃើញថា
សក្តារល្អិតទាំងនោះតំណាងឲ្យអ្វីមួយឡើយ។

ពន្លឺដ៏មានឥទ្ធិពលដែលបានកើតមានឡើងដោយការទទួលស្គាល់ការអនុវត្តបីជាន់នៃ
ទំនាយទាក់ទងនឹងវេទនាទាំងបី បានបន្តថែរក្សាគំនិតកុកវិជ្ជាដែលមិនបានញែកជា
បរិសុទ្ធដល់ការអះអាងរបស់ពួកគេថា សក្តារល្អិតទាំងនោះតំណាងឲ្យសាសនាអិស្តាម។
ដូចដែលតែងតែកើតមានដល់ នៅពេលការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនមួយគួរឲ្យមានទទួលយក
ការបង្កើនព្រះគម្ពីរនឹងកើតឡើង
ក្នុងការព្យាយាមគាំទ្រមូលដ្ឋានសន្មតដូចមិនពិតនោះ។
ក្នុងកិច្ចការរបស់ពួកគេដើម្បីគាំទ្រសន្ថវៈរបស់ខ្លួន ពួកគេបានបង្ហាញថា
ពួកគេមិនបានយល់អំពីគោលការណ៍នៃគំនិត និងការបំពេញសម្រេចរបស់វាឡើយ។

នៅក្នុងការសិក្សាខាងទេវវិទ្យា និងព្រះគម្ពីរ ពាក្យ «និមិត្តរូបជាមុន» និង
«ការបំពេញជាក់ស្តែងនៃនិមិត្តរូបនោះ» គួរឲ្យមានបុរេ
ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងរវាងធាតុពីរ ដែលជាតម្រូវការបង្ហាញជាមុន
ឬជាសរុបលេចមុនអំពីធាតុមួយទៀត។
គំនិតនេះជាញឹកញាប់ស្ថិតនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទូលំទូលាយជាងនេះ គឺ «សរុបលេច» និង
«សារធាតុពិត»។

«បុរាណ» គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ មនុស្ស ឬស្ថាប័នមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
ដែលបង្ហាញជាមុន ឬបញ្ជាក់ជាមុនអំពីព្រឹត្តិការណ៍ មនុស្ស

វាគឺជាការពិតជាក់ស្តែងដែលគួរឱ្យមានបង្ហាញជាមុនដោយបុរាណវិទូ។ គំនិតអំពី «សុរាមហោល» និង «សារធាតុពិត» សុរាមហោលនិងទំនាក់ទំនងរវាងបុរាណវិទូ និងអង្គទីបុរាណវិទូ។ «សុរាមហោល» តំណាងឱ្យ (បុរាណវិទូ) ខណៈដែល «សារធាតុពិត» តំណាងឱ្យ (អង្គទីបុរាណវិទូ)។

ដូច្នេះ កុំឱ្យនរណាប៉ុន្មានកំរិតឆ្លើយអ្នកកាល់គ្នា ដោយសារអារម្មណ៍ ឬភស្តុតាង៖
 ឬដោយសារបុណ្យណាមួយ ឬផ្ទះថ្ងៃខ្សែថ្ងៃមី ឬផ្ទះសែប្រើប្រាស់ឡើយ៖
 អ្វីទាំងនេះគ្មានក៏ដោយសារលទ្ធភាពនៃការដល់គ្នាមកប៉ុណ្ណោះ៖
 ប៉ុន្តែសំណួរជាតិពិតជាបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ កូរ៉ុស 2:16, 17

ដូច្នេះក្រុមនេះបានស្រាវជ្រាវលើការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាប្រកួតប្រជែង ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់ថវិកា និងការបំបែកធនធាន។ ក្រុមនេះបានស្រាវជ្រាវលើការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាប្រកួតប្រជែង ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់ថវិកា និងការបំបែកធនធាន។

[illegible]

ក្នុងការជម្រុញបច្ចុប្បន្នអំពីក្បួនរួម មានភស្តុតាងមួយច្រើនថា អស់អ្នកដទៃប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគំនិតខុសឆ្គងថា «ពួកបុរស» ក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូកទី១១ ខទី១៤ គឺសហរដ្ឋអាមេរិក មិនយល់ត្រឹមត្រូវទាំងអំពីការអនុវត្តបីជាន់នៃនាយ បុរសពិការភាពការណ៍នៃប្រភេទ និងអនុប្រភេទនោះទេ។

នៅពេលដែលអ្នកទាំងឡាយដែលកាន់ទស្សនៈថា «ពួកចំរើ» គឺជាសហរដ្ឋបរមាមិក ពុំយាយាមគាំទ្រទីតាំងរបស់ខ្លួន

ពួកគេប្រើការអនុវត្តនៃការអនុវត្តបីដងនៃក្បួនរួមទាំងបី ដើម្បីបង្ហាញថា ក្បួនរួមសម័យទំនើប ដែលជាការបង្ហាញខ្លួនលើកទីបីនៃក្បួនរួម គឺជាសហរដ្ឋបរមាមិក។

ដោយទុកចិត្តថា ពួកគេមិនមែនកំពុងផ្ទេរទីបន្ទាល់ក្នុងក្រុមដោយចេតនាទេ ហើយថា ពួកគេគ្រាន់តែបង្ហាញអវិជ្ជាខ្សោកខ្វះក្រៃចំពោះច្បាប់នៃការអនុវត្តបីដងនៃ នាយប៉ុណ្ណោះ ពួកគេយកលក្ខណៈនៃនាយមួយនៃក្បួនរួមពីរបីដង ហើយអះអាងថា លក្ខណៈមួយនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ក្បួនរួម កំណត់អត្តសញ្ញាណក្បួនរួមសម័យទំនើប។

ក្នុងរូបភាពនេះគឺជាការបំពេញនាយទីមួយ ក្នុងចំណោមការបំពេញនាយបីយ៉ាងនៃរូបមន្ត
នៃក្នុងដានីយ៍លែងពួក ៨ ក្នុងរូបភាពនេះគឺជាស្តេចនៃក្នុងក្រុមបុរស នៃក្នុងជំពូក ២
ក្នុងរូបភាពនេះគឺជាអំណាចរបស់ហលនយោបាយ នៃក្នុងដានីយ៍លែង ៧

ក្នុងរូបមហាការបានបង្ហាញទៅជានគរដប់ផ្ទះកែ។

ការបង្ហាញខ្លួនលើកទីពីរនៃរូប គឺរូបសម្តេចហ្គាប ដលៃនៀកនុងជំពូកទី៨ ជាស្ថានដ៏តូចក្រៃស្រី ហើយនៀកនុងជំពូកទី២ ជាអំណាចសាសនាចក្រដលៃគ្រប់គ្រងរដ្ឋ ហើយនៀកនុងជំពូកទី៧ ជាស្ថានដ៏លើសយាយពាក្យប្រមាថព្រះ និងដកស្កនដៃបិទព្រឺ រួមពហុទេវនិយមជាអំណាចតម្លៃ ប៉ុន្តែរូបសម្តេចហ្គាបជាអំណាចទុរភោគ ដោយគំណាងឲ្យ សាសនាចក្រសម្តេចហ្គាបដលៃគ្រប់គ្រងលើអំណាចរដ្ឋបន្តនៃនាសម្តេចនុរោយហោយមុន រូបស្តេចពហុទេវនិយម។ នៅឆ្នាំ១៧៩៨

អំណាចសម្តេចហ្គាបបានទទួលរូបស្តេចហ្គាបរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែវាមិនបានឈប់ជាសាសនាចក្រទេ វាគ្រាន់តែប្តូរជាសក្ការៈនៃនាយព្រះគម្ពីរ ពីព្រោះអំណាចស៊ីវិលដលៃវាបានគ្រប់គ្រងពីមុនគួរឲ្យមានដកចេញ។

រូបទីពីរគឺជារូបសម្តេចហ្គាប ហើយវាបានដំណើរការជាអំណាចមួយ (សក្ការៈ) នៃនាយព្រះគម្ពីរ តែនៅពេលដែលវាមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងអំណាចរបស់រដ្ឋ ដើម្បីអនុវត្តផែនការប្រមាថព្រះរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។ រូបទីមួយជាអំណាចតម្លៃ រូបទីពីរជាអំណាចទុរភោគ ហើយរូបទីបីជាអំណាចគ្រីភាគ។ ការបង្ហាញខ្លួនទាំងបីនៃរូបគួរ មានគ្រប់គ្រងដោយគោលការណ៍ដូចគ្នានឹងការអនុវត្តទំនាយជាបីដងទាំងអស់។ តាមន័យទំនាយ មានរទេសាបី ហើយបី រូបបី ហើយអលើយ៉ាបី។ តាមន័យនៃគ្រូ និងការសម្រេចពិត ពីការបង្ហាញខ្លួនដំបូងនៃការអនុវត្តជាបីដងណាមួយ គឺជាគ្រូ ដលៃផុតលំនួសរោលនៃការសម្រេចទីបី ដលៃជាការសម្រេចពិត និងជាខ្លឹមសារនៃការអនុវត្តទំនាយជាបីដង។

ជាមួយនឹងរូប លក្ខខណៈសម្គាល់នៃរូបពីរដំបូងបង្ហាញថា ទាំងរូបពហុព្រះ និងរូបសម្តេចហ្គាប បានប្រទានព្រះនាម «Pontifex Maximus» ដល់អ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ព្រះនាមរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងរូបសម្តេចនៃប៊ីគី «Pontifex Maximus» ជាព្រះនាមមួយដលៃមិនដលៃគួរឲ្យមានបុគ្គលឲ្យប្រធានាធិបតីណាម្នាក់ នៃសហរដ្ឋអាមេរិកឡើយ។ រូបពីរដំបូងគួរឲ្យឈ្មោះឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រប៊ី ដើម្បីបង្កក្លឹកអំណាចលើបុគ្គលិកនៃម័យបុរេគ្រឹស្តសាស្ត្រជាក់លាក់របស់ខ្លួន។ មិនមានភស្តុតាងណាមួយថា សហរដ្ឋអាមេរិកបានឈ្មោះឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រប៊ី មុនដល់ឆ្នាំ 1798 នោះទេ។

ទីក្រុងរូបពីរដំបូង មានរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ដលៃគួរឲ្យមានកំណត់សម្គាល់ថា ពួកវានឹងគ្រប់គ្រងយ៉ាងអធិបតេយ្យ។ នៅក្នុងខែមិថុនា ១១ រូបពហុទេវនិយមគួរឲ្យមានកំណត់ថាគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលមួយ «កាល» ឬប៊ីរយហុកសិបឆ្នាំ ដលៃវាបានផ្ទេរដូចនោះចាប់ពីសម័យភូមិភាគទីមួយ ក្នុងឆ្នាំ 31 BC រហូតដល់ឆ្នាំ 330 AD។ មុតងហើយមុតងទៀត រូបហ្គាបគួរឲ្យមានកំណត់ថាគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ បន្ទាប់ពីស្ថានដ៏ប្រសើរឲ្យមានដកចេញ គឺចាប់ពីឆ្នាំ 538 រហូតដល់ 1798។ នៅក្នុង អសោយ ជំពូក ២៣ សហរដ្ឋអាមេរិកគួរឲ្យមានកំណត់ថាសោយរាជ្យអស់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូប ដូចជាផ្ទះនៃស្តេចមួយអង្គ ប៉ុន្តែវាមិនដលៃមានដកចេញឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រប៊ីយ៉ាងជា មុនសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងរបស់វាអស់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូបនោះឡើយ។

រួមសម័យទំនើបគួរមានបង្ហាញថា
មានយកឈ្នះឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របីរបស់សុតចេខាងត្បូង សុរុក្ខរុក្ខរុក្ខរុក្ខ និងអហេសិប
ក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូកទីដប់មួយ ខទីស្រែប ដល់ស្រែបពីរ
ហើយនោះពេលឧបសគ្គទាំងបីនោះគួរមានផ្សេងៗ
និងនាំឲ្យសុចិត្តក្រោមការចុះចូលចំពោះរួម
នោះពួកវាក៏បង្កកើតជាសម្បជនភាពបីមុខរបស់នាគ សត្វសាហាវ
និងហោរាក្នុងក្រុមហ្នឹង។ យ៉ូហានីប្រាប់យើងផងដែរថា
រឿងស្តីពីសត្វសាហាវហោរា គួរមានពុទ្ធបាលឲ្យយើងដឹង
ហើយបន្ទាប់មកវាគួររាប់គ្រងអស់រយៈពេលស្រែបពីរខែនៃនិមិត្តរូប។

ខ្ញុំប្រាប់យើងក្នុងក្រុមហ្នឹងថា ម្នាក់ទៀតក៏ប្រាប់យើងថា
ហាក់ដូចជាគួររឿងស្តីពីសត្វសាហាវរបស់វាមានជាស្តីប្រើឡើងវិញ៖
ហើយពិតពេលនោះទាំងមូលមានអស្ចារ្យចិត្តតាមសត្វសាហាវនោះ។
ហើយពួកគេមានក្បាច់បង្ហាញបង្កគំនិត ដល់មានប្រទានអំណាចដល់សត្វសាហាវនោះ៖
ហើយពួកគេមានក្បាច់បង្ហាញបង្កគំនិតសត្វសាហាវនោះ ដោយនិយាយថា
តើអ្នកណាដូចសត្វសាហាវនោះ? តើអ្នកណាអាចផ្លាស់ប្តូរជាមួយវាបាន?
ហើយមានប្រទានឲ្យមានមាត់មួយ ដល់និយាយពាក្យធំៗ និងពាក្យប្រមាថព្រះ;
ហើយមានប្រទានអំណាចឲ្យវាបន្តការរយៈពេលស្រែបពីរខែវិរាណ៖ 13:3-5។

សត្វសាហាវដែលគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលស្រែបពីរខែនៃនិមិត្តរូប
បន្ទាប់ពីរឿងសមរណៈរបស់វាគួរមានពុទ្ធបាល គឺជាអំណាចរួម។

ទំនាយនៃក្នុងវិរាណ៖ 13 ប្រកាសថា
អំណាចដល់តំណាងដោយសត្វសាហាវមានសុន្ទរដូចកូនចៀម នឹងបណ្តាលឲ្យ
«ផែនដី និងអ្នកដល់នៃលើផែនដីនោះ» ថ្វាយបង្គំដល់សម្តេចប៉ាប—ដល់នៃ
ទំនើបនោះគួរមាននិមិត្តរូបសញ្ញាដោយសត្វសាហាវ «ដូចខ្លាដំបង»។ ...
ទាំងនៃក្នុងពិភពចាស់ និងពិភពថ្មី សម្តេចប៉ាបនឹងទទួលបានការគោរពបូជា
តាមរយៈកិត្តិយសដល់គួរមានផ្ទុកដល់សុចាប័នចុងអែទីកុយ
ដល់ពឹងផ្អែកកែតម្រូវលើអំណាចរបស់សាសនាចក្ររ៉ូម៉ាំង។” The Great
Controversy, 578.

សាសនាពុទ្ធវេទិកា គឺរួមដំបូង
មានគ្រប់គ្រងយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តមអស់រយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ
ក្នុងការបំពេញព្រះបន្ទូលដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ២៤ ហើយវាមានផ្ទុកដូចនេះ៖
បន្ទាប់ពីវាបានដកចេញឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របីប្រការ ក្នុងការបំពេញព្រះបន្ទូលដានីយ៍លែ
ជំពូក ៨ ខ ៩។

សម្តេចប៉ាប ឬរ៉ូមទីពីរ
មានគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យភាពកំពូលអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
ដោយបំពេញតាមអត្ថបទជាច្រើននៃព្រះគម្ពីរ ហើយវាមានផ្ទុកដូចនេះ៖
បន្ទាប់ពីវាបានដកចេញឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របីយ៉ាង ដោយបំពេញតាម ដានីយ៍លែ ជំពូក ៧ ខ
៨ និង ២០។

នៃក្នុង ខដាដប់បួនសិប នៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១
រួមសម័យទំនើបយកឈ្នះសុតចេខាងត្បូង ហើយបន្ទាប់មក នៃក្នុង

ខងាដបំបួនសិបមួយ វាយកឈ្នះដ៏ដ៏រុងរឿង ហើយនៅក្នុង ខងាដបំបួនសិបពីរ វាយកឈ្នះអហេសីប។ រួមសម័យទំនើបគឺជាសត្វចេតោន្តរាសី នៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១។

រដ្ឋប្បវេណីមួយដែលជាឧបហាន ជាអំណាចបង្កើតបង្កើន ហើយរដ្ឋប្បវេណីពីរដែលជាឧបសម្ព័ន្ធបាប ក៏ជាអំណាចបង្កើតបង្កើនដែរ ដូច្នេះ រួមសម័យទំនើបនឹងក្លាយជាអំណាចបង្កើតបង្កើន។

សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងចូលរួមក្នុងការបង្កើតបង្កើនលើកទីបី ដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយរួមសម័យទំនើប ប៉ុន្តែការនេះមិនមានកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រសហរដ្ឋអាមេរិកជាអំណាចបង្កើតបង្កើន វាគ្មាន តែបញ្ជាក់អំពីលក្ខខណៈមួយនៃទំនាក់ទំនងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកជាមួយនឹងអំណាចបង្កើត បង្កើនផងដែរ។

ពួកអ្នកដដែលចង់លើកហេតុផលថា សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជា «ពួកបុរេបុរសបុរាណវិទ្យា» នៅក្នុងច្បាប់ក្រៅ បុរេការអនុវត្តបីស្រទាប់នៃរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រសហរដ្ឋអាមេរិកដោយខ្លួនឯង។ វិធីសាស្ត្រខុសឆ្គងដែលពួកគេប្រើក្នុងបរិបទនៃការអនុវត្តបីស្រទាប់ គឺផ្អែកលើការកំណត់លក្ខខណៈមួយនៃរដ្ឋប្បវេណីដំបូង ហើយទទួលបាន លក្ខខណៈព្រឹត្តិបត្រមួយរបស់រដ្ឋ មិនមែននៃរដ្ឋខ្លួនឯងទេ គឺជាដើម្បីបី។

ពួកគេកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រសហរដ្ឋអាមេរិកថាជាបង្កើតបង្កើននៃរដ្ឋប្បវេណី 321 គ.ស. ហើយបន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមនៃរដ្ឋប្បវេណីរបស់រដ្ឋសម្ព័ន្ធបាប នៅឆ្នាំ 538 គ.ស. ដើម្បីបិទអាងថា ចាប់ផ្តើមនៃរដ្ឋប្បវេណីនឹងមកដល់ឆ្នាំនេះនៃសហរដ្ឋអាមេរិក កំណត់ឱ្យសហរដ្ឋអាមេរិកក្លាយជារដ្ឋប្បវេណី ហើយពួកគេក៏លាយបញ្ចូលការអនុវត្តខុសឆ្គងរបស់ខ្លួន ដោយគ្រប់គ្រងការព្រមានរបស់ព្រះយេស៊ូវឱ្យរត់គេច នៅពេល “អំពើស្អប់ខ្ពស់នៃរដ្ឋប្បវេណី” ដែលដានីយ៍លៃបាននិយាយទុក ជាចាប់ផ្តើមនៃរដ្ឋប្បវេណី “អំពើស្អប់ខ្ពស់នៃរដ្ឋប្បវេណី” ដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលដល់ នោះចុងក្រោយបង្អស់នៃរដ្ឋប្បវេណីនៃរដ្ឋប្បវេណីពីរ នៅក្នុងច្បាប់ក្រៅ ប៉ុន្តែវាជានិមិត្តសញ្ញាខុសប្លែកយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារតែវាជាការព្រមានឱ្យរត់គេច មិនមែនជាការព្រមានឱ្យជៀសវាងសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វតិរច្ឆានទេ។ គំនិតខុសឆ្គងរបស់ពួកគេមិនទាំងឡាយនោះសុំរាយផងថា នៅក្នុងច្បាប់ក្រៅ មានចាប់ផ្តើមនៃរដ្ឋប្បវេណីជាតំណក់ពីរ។

ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ «របស់ស្អប់ខ្ពស់នៃរដ្ឋប្បវេណី» ដែលបាននិយាយដោយដានីយ៍លៃ ហោរា ឈរនៅទីបរិសុទ្ធ (អ្នកណាមាន សូមឱ្យយល់ចុះ) នោះឱ្យពួកអ្នកដដែលនៅស្ងៀមស្ងៀម រត់គេចទៅក្នុងចុះ។ អ្នកណាដែលនៅលើដំបូលផ្ទះ កុំឱ្យចុះមកយកអ្វីៗពីក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនឡើយ។ ហើយអ្នកណាដែលនៅក្នុងស្រុក កុំឱ្យត្រឡប់ក្រោយមកយកសម្ភារៈកប់ពាក់របស់ខ្លួនឡើយ។ រទេនាដល់សត្វមានផ្ទុកព្រោះ និងដល់សត្វដែលកំពុងបំបៅកូននៅក្នុងទាំងនោះ! ប៉ុន្តែ ចូរអធិស្ឋានថា ការរត់គេចរបស់អ្នករាល់គ្នា កុំឱ្យកើតឡើងនូវដួរដា

ឬនៅចុងសែបុប្ផឡើយ។ ម៉ាថាយ 24:15-20។

«សចកុតិគួរសុអប់រំខុតិមនៃនាំឲ្យសង្កត់សង្ខេប

ដូចដែលបាននិយាយដោយដានីយ៍លោក»

ជាសញ្ញាមួយដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់សក្ការបស់ទ្រង់ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា

ពេលណាពួកគេគួរតែចៀសចេញពីស្ថានភាពនៃនឹងមកដល់លើក្នុងយូសាឡីម

ខណៈដែលមហាគោរពបានឡើយពីទុច្ចរិត ហើយបន្ទាប់មកបានបំផ្លាញទីបរិសុទ្ធ

និងទីក្រុង ចាប់ពីឆ្នាំ 66 ដល់ឆ្នាំ 70 គ.ស.

«ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសដល់សិស្សដែលកំពុងស្តាប់អំពីសចកុតិជំនុំជម្រះទាំងឡាយ

ដែលនឹងផ្តល់កម្រិតនៃអំណាចអនុក្របដល់ពួកគេ

ហើយជាពិសេសអំពីការសងសឹកដោយយុត្តិធម៌ ដែលនឹងមកលើពួកគេ

ដោយសារការបដិសេធ និងការគ្រោះថ្នាក់ព្រះមេស៊ី។

ទីសម្គាល់ដែលមិនអាចប្រកាន់នឹងនាំមុខមហាគោរពដ៏គួរឲ្យសង្ស័យបំផ្លាញនោះ។

ម៉ោងដ៏គួរឲ្យសង្ស័យនឹងមកដល់ក្នុងរយៈពេល ១០ ឆ្នាំ និងយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

ហើយព្រះអង្គគង់គួរឲ្យមានអនុក្របដើម្បីតាមទ្រង់ថា៖ “ដូច្នេះ

កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញអំពើស្មោះត្រង់នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ

ដែលបានមានពាក្យទុកមកដោយដានីយ៍លោក ហោរា ឈរនៅទីបរិសុទ្ធ

(អ្នកណាដែលអាន សូមឲ្យយល់ចុះ) នោះអ្នកដដែលនៅស្រុកយូដា

គួររត់ទៅឯកន្លែងចុះ។” ម៉ាថាយ 24:15, 16; លូកា 21:20, 21។

កាលណាទង់សក្ការប្រឡាក់ព្រះរបស់ពួកគេ គួរឲ្យមានលើកឡើងនៃលើកបរិសុទ្ធ

ដែលលាតសន្ធឹងចេញទៅក្នុងពេលជាងក្នុងចម្ងាយប៉ុន្មានហ្វីត

នៃពេលនោះអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទគួរតែរកស្រុកចិក្ខាពដោយការភៀសខ្លួន។

កាលណាទីសម្គាល់ព្រះមាននោះគួរឲ្យមានយល់ឃើញ

អស់អ្នកដដែលចង់រួចផុតពីមិនពន្យារពេលឡើយ....»

«គ្មានគ្រីស្ទបរិស័ទមុននឹងមានវិនាសក្នុងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡីមឡើយ។

ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានការព្រមានដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយអស់អ្នកដដែលជឿព្រះបន្ទូល

របស់ទ្រង់បានចាំយាមមើលទីសម្គាល់ដែលបានសន្យា... ដោយមិនបង្កអង់ឡើយ

ពួកគេបានរត់ភៀសខ្លួនទៅកាន់ទីកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព គឺក្នុងបំបែកឡ

ក្នុងស្រុកពោរ នៅខាងនាយទន្លេយើងដានី»។ The Great Controversy, 25, 30.

នៅពេលឆ្នាំ ៥៣៨ កាន់តែខិតជិតមកដល់ គ្រីស្ទបាននិយាយនោះបានយល់ដឹងថា

ក្រុមជំនុំគួរឲ្យមានបង្កដូចដោយការសម្រុះសម្រួលជាមួយសាសនាព្រះវិហារនិយម

ហើយដោយផ្ទុះអំពើការព្រមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងស្របតាមពន្លឺដែលបានប្រទាន

តាមរយៈសក្ខីកម្មរបស់សាវ័កប៉ូលក្នុងថ្ងៃសៅរ៍នៃទីពីរ ជំពូក ២ ពួកគេបានភៀសខ្លួន

ទៅកាន់ទីរោងចក្រស្ថានព្យាបាលនៃពេលវេលាព្រះវិហារសិបឆ្នាំ។

«ប៉ុន្តែមុនការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ

គួរឲ្យមានការរំខានដ៏ធំៗនៅក្នុងពិភពសាសនា

ដូចដែលបានទាយទុកជាមុននៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ។ សាវ័កបានប្រកាសថា៖

“កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យរងគ្រោះរងគ្រោះពីក្នុងគំនិត ឬមានការភ័យព្រួយឆាប់រហ័ស

ដោយសារវិញ្ញាណក្ខតិ ដោយសារពាក្យសម្តីកុតិ

ឬដោយសារលិខិតណាមួយដូចជាមកពីយើងកុតិ

ថាចុងនៃព្រះគ្រីស្ទបានមកដល់ហើយ។

កុំឱ្យអ្នកណាបោះកបញ្ចេញនោះអ្នករាល់គ្នាដោយមធ្យមហោយណាមួយឡើយ
ពីព្រោះថ្ងៃនៃនោះនឹងមិនមកទេ លុះត្រាតែមានការបោះបង់ចោលជាមុនសិន
ហើយមនុស្សសន្តិវិធីហែតហែននោះត្រូវបានបើកសម្រង់ឡើង គឺជាកូននៃសេចក្តីវិនាស
ដល់បុរាណ និងលើកខ្ពស់ឡើងខ្ពស់លើសអ្វីៗទាំងអស់ដល់ត្រូវបានហៅថាព្រះ
ឬដល់គេថាបង្កគំរាម ដល់ថ្ងៃនោះគាត់អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដោយបង្ហាញខ្លួនថាគាត់ជាព្រះ។»

«ពាក្យរបស់ប៉ូលមិនត្រូវឱ្យគេបកស្រាយខុសឡើយ។ មិនត្រូវបង្កើនថា
ដោយសារវិវរណៈពិសេស ឯងបានព្រមានពួកថេសាឡូនីចអំពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដល់ជិតដល់ក្រុងម៉ាឡាមៗនោះទេ។
ទស្សនៈបែបនេះនឹងបង្កឱ្យមានការច្របូកច្របល់ក្នុងសេចក្តីជំនឿ
ព្រោះការខកចិត្តជាញឹកញាប់នាំទៅដល់អសេចក្តីជំនឿ។ ហេតុនេះហើយ សាវកបាន
ដាស់តឿនបងប្អូនទាំងឡាយកុំឱ្យទទួលយកសារបែបនោះថាមកពីគាត់ឡើយ
ហើយគាត់ក៏បានបន្តសង្កេតឆ្លងនូវសេចក្តីពិតថា អំណាចហោរា
ដល់ពុទ្ធិយាននិយមនៃពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់នោះ
នោះមិនទាន់បានលេចឡើងនៅឡើយទេ
ហើយនឹងផ្ទុយនឹងគុណភាពនៃសុភមង្គលរបស់ព្រះ។
រហូតទាល់តែអំណាចនេះបានប្រព្រឹត្តកិច្ចការដ៏សម្បូរបែប
និងពោរពេញដោយការប្រមាថព្រះរបស់វាសិន
នោះការដល់កុម្មុយនីស្តនាំទៅដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេគឺឥតបុរេនាម។
«តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំប្រែ» ប៉ូលបានសួរថា
«កាលខ្ញុំនាំមកជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ
ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីការទាំងនេះហើយ?»»

«ការលុបបំបាត់នូវឱ្យខូចយ៉ាងខ្លាំងបានត្រូវបានបញ្ចប់ដោយបុរាណវិទូជំនុំពិត។
សូមបើកនៃពេលវេលាដែលសាវកកំពុងសរសេរនោះក្នុង "អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត"
បានចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការរួចហើយ។
ការអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយដល់ត្រូវបានកើតឡើងនៃពេលវេលាអនាគត គឺត្រូវបាន
"តាមការប្រតិបត្តិរបស់សាតាំង ដោយអំណាចទាំងអស់ និងទ្វីសម្ភាស
និងអស្ចារ្យកម្មមកលើក្នុងក្រុងទាំងឡាយ
ព្រមទាំងការបោះកបញ្ចេញនោះគ្រប់យ៉ាងនៃសេចក្តីទុច្ចរិត
ក្នុងពួកអ្នកដល់កំពុងវិនាស"។

«សេចក្តីថ្កុលថ្កងរបស់សាវក អំពីពួកអ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមទទួល
"សេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត" នោះ មានភាពគួរឱ្យក្រោកខឹងយ៉ាងពិសេស។
"ដោយហេតុនេះ"
គាត់បានប្រកាសអំពីអស់អ្នកដល់ដោយចេតនាបដិសេធសារនៃសេចក្តីពិតថា
"ព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្សព្វផ្សាយឱ្យដឹងខ្លាំងមកលើពួកគេ
ដើម្បីបង្កើនពួកគេដើម្បីការកុហកមួយ ដើម្បីបង្កើនអស់អ្នកដល់មិនបានជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែតែបានពេញចិត្តនឹងសេចក្តីទុច្ចរិត ត្រូវទទួលបានការផុតនូវទោសទាំងអស់គ្នា។
មនុស្សមិនអាចបដិសេធការព្រមានដល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រះគុណទ្រង់បានផ្សព្វផ្សាយ
ដល់ពួកគេ ដោយគ្មានទោសទណ្ឌឡើយ។
ពីអស់អ្នកដល់នៃសេចក្តីវិជ្ជមានបំផុតព្រឹត្តិការព្រមានទាំងនេះ
ព្រះជាម្ចាស់ដកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចេញ
ទុកឱ្យពួកគេស្ងើចក្រោមការបោះកបញ្ចេញនោះដល់ពួកគេស្មោះឡាញ់»។ Acts of the

Apostles, 265, 266.

ការសម្របសម្រួលរវាងសាសនាព្រងេនិយម និងសាសនាចក្រ
គឺជាសញ្ញាញាតិមានដល់នាំឲ្យគំរូសុទ្ធបរិស័ទនោះសម័យនោះបំបែកខ្លួនចេញពីរូបបាប។
ប៉ុន្តែគំរូឲ្យកត់សម្គាល់ថា
ពន្លឺដដែលប៉ុលបានបន្តថ្ងៃចូលទៅក្នុងការព្រមានរបស់ព្រះយេស៊ូវអំពីការត្រូវរត់គេចនោះ
គឺជាបទគម្ពីរដដែលដដែលវិលវៀម មីលូលី បានមកយល់ថា «ការថ្វាយបង្គំចុងដៃ»
នោះក្នុងសង្រ្គោះដានីយ៍លែ កំណាងឲ្យរួមព្រងេនិយម។
ទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍រវាងរូបព្រងេនិយមដដែលរវាង ហើយបន្ទាប់មកបានផ្តល់កំណត់
ដើម្បីឲ្យរូបបាបឡើងកាន់បណ្តុំឯក នោះជាសច្ចក្រឹត្យមួយដដែលត្រូវតែយល់
ដុំបិតផលវិបាកនៃការមិនស្គាល់ទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍នោះ គឺនឹងនាំឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ
យ៉ាងខ្លាំងមកលើអ្នកទាំងឡាយដដែលមិនបានស្រាវជ្រាវស្រាវជ្រាវចេញពីពិតនោះ។ បងស៊ី វ៉ាយត៍
បានលើកឡើងអំពីបុរេគតិសាស្ត្រដដែលនេះ៖

វាត្រូវឲ្យមានការតស៊ូយ៉ាងអស់សង្ឃឹមមួយ សម្រាប់អស់អ្នកដដែលចង់ស្រមៃ៖ ត្រង់
ឲ្យឈរយ៉ាងមាំមួនទាស់នឹងការបោះបង្គោលចោល និងអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងឡាយ
ដដែលត្រូវបានបំបាំងក្នុងសម្បជញ្ញៈកប់ពាក់សង្គម ហើយនាំចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ។
ព្រះគម្ពីរមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាមាត្រដ្ឋាននៃចេក្រដាសនៃជំនុំទេ។
គោលលទ្ធផលនៃវិភាគខាងសាសនា ត្រូវបានហៅថាជាសាសនាខុសឆ្គង
ហើយអស់អ្នកដដែលគាំទ្រគោលលទ្ធផលនេះ ត្រូវបានសុំអប់រំ និងហាមឃាត់។

«បន្ទាប់ពីការតស៊ូដ៏យូរ និងដ៏ជួនន់ជួនរ មនុស្សសម្រមៃ៖ ត្រង់គិតថាបានសម្រេចចិត្ត
តាមតាមសម្តីនៃធាតុទាំងស្រុងជាមួយនឹងពួកជំនុំដដែលបានបោះបង្គោលជំនុំ
បុរសិបប៊ីនាននោះតែប៉ុន្តែមិនព្រមដោះលែងខ្លួនឯងចេញពីសច្ចក្រឹត្យមិនពិត
និងការថ្វាយបង្គំបង្កប់ព្រះ។ ពួកគេហែនយើងថា ការញែកចេញគឺជាការបំបែកដាច់ខាត
បុរសិបប៊ីពួកគេចង់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេមើលឃើញអត់ឱនចំពោះ
កំហុសឆ្គងដដែលនាំមកនូវសច្ចក្រឹត្យនាសដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួនឯងទេ
ហើយក៏មិនព្រមទុកជាគំរូមួយដដែលនឹងបង្កគំរោះថ្មីនាក់ដល់សច្ចក្រឹត្យរបស់គូនៗ
និងចង្អៀតរបស់ពួកគេដែរ។ ដើម្បីបិទនាបាននូវសន្តិភាព និងសាមគ្គីភាព ពួកគេហែន
ត្រៀមខ្លួនឡើងជាស្រេចដើម្បីបិទរំលឹកសម្រាប់ទានណាមួយដោយដដែលសមស្របនឹងភាពសម្រោះ
ត្រង់ចំពោះព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេមានអារម្មណ៍ថា
សូមបិតសែនុភិភាពក៏នឹងត្រូវទិញដោយតម្កល់ថ្លៃពេកដែរ
បុរសិបប៊ីត្រូវលះបង់គោលការណ៍។
បុរសិបប៊ីសាមគ្គីភាពអាចទទួលបានតែដោយការសម្របសម្រួលសច្ចក្រឹត្យពិត
និងសច្ចក្រឹត្យសុចរិតប៉ុណ្ណោះ នោះសូមឲ្យមានការខុសគ្នា
ហើយសូមបិតសែនុភាពចុះ»។ The Great Controversy, 45, 46.

ទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍រវាងសហរដ្ឋអាមេរិក និងស្ថាប័នប៉ាបនោះថ្ងៃចុងក្រោយ
ត្រូវបានផ្ទុកឲ្យជាបុរាណទេវក្ស និងបានសង្កត់ធ្ងន់
ដោយការដដែលប៉ុលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទំនាក់ទំនងរវាងរូបហកាន និងរូបបាប
ក្នុងអំឡុងពេលនោះទៅដល់ឆ្នាំ 538 គ.ស. ក្នុងការអនុវត្តបិទនូវរូប
រូបហកានបានបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណ
«អំពើសុំអប់រំខ្ពស់នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ» ជាសញ្ញាសម្រាប់រត់គេច
ហើយរូបបាបក៏បានបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវផងដែរ។ ស៊ីស៊ី វ៉ាយត៍
កំណត់អត្តសញ្ញាណការបំពេញមួយទៀតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ឥឡូវនេះ

មិនមែនជាពលសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះក្នុងការផ្ដន្ទាទោសចេតុគីសុទ្ធាញ្ញរបស់ខ្លួន
ឬប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកនូវក្នុងលោកិយនេះឡើយ។

ពលេវលោនោះមិនឆ្ងាយទេ

ដដែលយើងនឹងត្រូវបង្ខំឲ្យស្រវឹងរកទីជម្រកនូវក្នុងស្នាក់នៅ និងឯកទេស

ដូចជាពួកសិស្សសង្ឃបួង។ ដូចដែលការឡើយពីទុក្ខក្នុងយូសាឡីមដោយកងទ័ពរ៉ូម

ជាសញ្ញាសម្រាប់ការរត់គេចរបស់គ្រីស្ទាននូវយូដា

នោះការកាន់យកអំណាចដោយជាតិរបស់យើង

ក្នុងក្រុមបង្ខំឲ្យគោរពសប្បុរសរបស់សម្មតចេហ៍ប

នឹងការព្រមានដល់យើងផងដែរ។ នៅពេលនោះ

នឹងដល់ពេលត្រូវចាកចេញពីទីក្រុងធំៗ ដើម្បីប្រៀបខ្លួនចាកចេញពីទីក្រុងតូចៗ ទៅ
កាន់លំនៅឋានស្របស្នាក់នៅក្នុងដែនដីស្រយាលក្នុងចំណោមភ្នំទាំងឡាយ។

Testimonies, volume 5, 464.

សម្រាប់ពួកគ្រីស្ទាននូវសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ការព្រមាននោះបានបញ្ជាក់ថា
ត្រូវរត់គេចចេញពីក្នុងយូសាឡីមនូវពេលណា។ នៅសតវត្សទីបួន និងទីប្រាំមួយ
ការព្រមានសម្រាប់ពួកគ្រីស្ទានបាននាំពួកគេឲ្យរត់គេចទៅក្នុងទីរោងចក្រ។

ហើយសូត្រនោះបានរត់គេចទៅក្នុងទីរោងចក្រ

ជាកន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំទីកន្លែងមួយសម្រាប់នាង

ដើម្បីឲ្យគេចចេញពីមន្ទីរនាងនូវទីនោះមួយពាន់ពីររយហុកសិបចុង...

ហើយសូមព្រះបិតាឲ្យដឹងដល់មួយត្រូវបានប្រទានដល់សូត្រនោះ

ដើម្បីឲ្យនាងអាចហោះទៅក្នុងទីរោងចក្រ ទៅកាន់ទីកន្លែងរបស់នាង

ជាកន្លែងដែលនាងត្រូវបានចិញ្ចឹមអស់មួយគ្រា និងពីរគ្រា និងកន្លះគ្រា

ឲ្យរួចពីមុខពស់។ ហើយពស់បានបញ្ជូនទឹកចេញពីមាត់របស់វា ដូចជាទឹកជំនន់

តាមក្រោយសូត្រនោះ ដើម្បីឲ្យនាងត្រូវបានទឹកជំនន់នោះបោកនាំទៅ។

ហើយផែនដីបានជួយសូត្រនោះ ហើយផែនដីបានបើកមាត់របស់វា

ហើយលេចទឹកជំនន់ដែលនាងបានបញ្ជូនចេញពីមាត់របស់វា។

ហើយនាងបានខឹងយ៉ាងខ្លាំងនឹងសូត្រនោះ

ហើយបានចេញទៅជួបនឹងគ្រាមនិងពូជដែលនាំស្លាប់របស់នាង

គឺអ្នកដដែលកាន់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសក្ខីភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

វិវរណៈ 12:6, 15-17។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចការមួយ

ដោយប្រើដំណើរនៃកិច្ចការនោះជាគំនូសតាង ព្រោះទ្រង់ជាអាល់ហ្វា

និងអូមេហ្គា។ ការព្រមានអំពីអំពើគួរសុំអប់រំឲ្យដឹងនូវឲ្យមានសេចក្ដីវិនាស

នូវក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃទីក្រុងរ៉ូមរបស់សម្មតចេហ៍ប

ត្រូវបានយល់ឃើញនូវពេលដែលអំណាចរបស់សម្មតចេហ៍ប

ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាកំពុងឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។

ការព្រមាននេះត្រូវបានកត់ត្រាដោយ ម៉ាថាយ ម៉ាកុស និង លូកា

ហើយក្នុងឯកសារយោងនីមួយៗមានការប្រែប្រួលតិចតួចនៃពាក្យពេចន៍។

ម៉ាថាយចូលដៃថា «ដូចនេះ

នៅពេលអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញអំពើសុំអប់រំឲ្យដឹងនៃសេចក្ដីវិនាស

ដែលបាននិយាយដោយដានីយ៍លោក ឈរនៅទីបរិសុទ្ធ» ហើយម៉ាកុសចូលដៃថា

«នរោត្តមលេខនករក្នុងនាមនឹងយើងអំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស
ដល់បាតនិយាយដោយដានីយ៍លើហោរា ឈរនៅក្នុងលំដាប់ដំណើរមិនគួរឈរ»។ លូកាថ្មលង្វែងថា
«នរោត្តមលេខនករក្នុងនាមនឹងយើងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមិត្តរួមក្នុងទ័ពព័ទ្ធជុំវិញ នោះច្រើនដឹងថា
សចកុដីវិនាសរបស់ក្នុងនោះជិតមកដល់ហើយ។
នោះឲ្យអស់អ្នកដល់នរោត្តមយុទ្ធសាស្ត្រស្រឡាញ់ខ្មែរទៅឯក្នុងចុះ»។

សក្ខីកម្មមុនទាំងបីនោះអនុវត្តតាមគុណ្ឌ
ខ្សែកំពុងនិយាយអំពីការអនុវត្តតាមកំណត់ដាននេះ។ ការយោងរបស់លូកាដល់ថា
ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមិត្តរួមមានព័ទ្ធជុំវិញដោយកងទ័ព កំណត់សញ្ញាព្រមានថា
នរោត្តមលេខមបបែមិនជឿព្រះបានចាប់ផ្តើមឡើងវិញព័ទ្ធជុំវិញយុទ្ធសាស្ត្រមិត្តរួមនោះឆ្នាំ 66 គ.ស.
នោះ គ្រិស្តបរិស័ទដល់នរោត្តមក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមិត្តរួមក្នុងខ្មែរខ្មែរភូមិ។
ការយោងរបស់ម៉ាថាយអំពី «ទីបរិសុទ្ធ» សរុបគុណនឹងប៉ូលដល់បាតនិយាយកំណត់អត្ថសញ្ញាណ
«មនុស្សសន្តិវិហារ» ដល់ «អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដោយបង្ហាញខ្លួនថា
គាត់ជាព្រះ» ដូចនេះហើយកំណត់ឲ្យការបំពេញតាមរបស់សម្មតិចេហ្នាបន្ត
«អំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស»។ ម៉ាកកំណត់ថា អំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស
កំពុងឈរនៅក្នុងលំដាប់ដំណើរមិនគួរឈរ ហើយវាសរុបគុណនឹងសចកុដីវិញមានឲ្យភៀសខ្លួន
នដល់បាតបុរាណដល់អាជីវកម្មក្នុងគ្រាចុងក្រោយ។
សចកុដីវិញមានពីរនោះគួរមានភាពជាមួយនឹងបញ្ញត្តិថា
អ្នកណាដល់អានសចកុដីវិញមាននោះ គួរតែយល់
ហើយសចកុដីវិញមានទាំងអស់នោះសុទ្ធជាតែដល់លើសញ្ញាមួយ
ដល់គួរប្រាប់ដល់គ្រិស្តបរិស័ទនៃម៉ាយនោះឲ្យភៀសខ្លួន។

ការអនុវត្តខ្លួននៃការអនុវត្តបីជាន់ ដល់គួរមានបកស្រាយខ្លួនដោយអ្នកដល់អះអាងថា
«ពួកចោរក្នុងចំណោមបុរាណដល់អ្នក» គឺសហរដ្ឋអាមេរិក បញ្ជាក់ថា នរោត្តម
«អំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស»
បានសម្រេចនៅក្នុងច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នោះច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពដល់គួរមានអនុវត្តបង្កប់នរោត្តមនោះ
បញ្ជាក់អត្ថសញ្ញាណសហរដ្ឋអាមេរិកថាជាមួយសម័យទំនើប
ពីព្រោះរួមបំពេញជាតិវិជ្ជា និងរួមសម្មតិចេហ្នាប
កាលពីមុនទាំងពីរក៏បានអនុវត្តបង្កប់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពដែរ។

បញ្ហានៃការអនុវត្តខ្លួនគ្រប់នោះគឺថា
ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពរបស់រដ្ឋមហាគមនៈបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 321 គ.ស.
ប៉ុន្តែការបំពេញរបស់រដ្ឋមហាគមនៈនៃ «អំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស»
បានសម្រេចនៅឆ្នាំ 66 គ.ស. គឺមុនច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពឆ្នាំ 321 គ.ស. ចំនួន 255 ឆ្នាំ។
ដូចគ្នានេះផងដែរ ការសម្រុះសម្រួលដល់បាតនិយាយបង្កកើត «មនុស្សសន្តិវិហារ»
បានកំពុងកើតមានរួចហើយនៅក្នុងសម័យរបស់ប៉ូល ដល់បាតនិយាយថា
«អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតបានកំពុងប្រតិបត្តិរួចហើយ» ទោះជាយ៉ាងណា
ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពរបស់សាសនាប៉ាបបានមកដល់ក្រោយមកលើសពីបួនសតវត្សរ៍។
សាក្សីពីរដំបូងក្នុងការអនុវត្តព្រះបន្ទូលទំនាយបីជាន់
បង្កកើតលក្ខណៈសម្បជាន់នៃការបំពេញទីបីនោះថ្មីថ្មីក្រោយ។
«អំពើស្មោះត្រង់អប់រំខ្មែរមិនស្រេចកុដីវិនាស» នៅថ្មីថ្មីក្រោយ
ដោយផ្អែកលើសាក្សីបុរេគុតិសាស្ត្រពីរ

និងកំណត់ត្រាព្រះគម្ពីរថ្មីក្នុងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
តំណាងឲ្យការព្រមានឲ្យរត់គេច មិនមែនជាការអនុវត្តបង្គាប់ច្បាប់ចុងអាទិត្យទេ។

នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ យើងនឹងវិភាគបំបែកបង្ហាញថា
ហេតុអ្វីបានជាការអនុវត្តនោះមានកំហុស ក្នុងបរិបទនៃការណែនាំដែលបានបង្កើត
ឡើងទាក់ទងនឹងការអនុវត្តព្រះយាករណ៍បីជាន់
ហើយហេតុអ្វីបានជាការកំណត់អត្ថសញ្ញាណច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ក្នុងបរិបទនៃការព្រមានដល់ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទាន
គឺជាការបង្ហាញខុសពីបុរាណសាស្ត្រព្រះយាករណ៍។

«ការសម្របសម្រួលរវាងសាសនាហាហាន និងសាសនាគ្រីស្ទាននេះ បាននាំឲ្យកើតមាន
“មនុស្សសន្តិវិធី” ដែលបានទៅជាមុនក្នុងទំនាយថា ជាអ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះ
ហើយលើកតម្កើងខ្លួនឯងឲ្យខ្ពស់លើសព្រះ។
បុរាណដ៏ដ៏មានសោតក្នុងក្បាលយើងនោះ
គឺជាស្ថានភាពដែលណាចសាតាំង—ជាមិនអនុសាសន៍នៃការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់វា
ដើម្បីបំបែកខ្លួនឯងលើបល្ល័ង្ក សម្រាប់គ្រប់គ្រងផែនដីតាមឆន្ទៈរបស់វា»។ The
Great Controversy, 50.